

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniæ, 1611

Modus confitendi crebrò communicantium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

dum, vt pereat mundus, quàm vnum peccatum veniale committendum: tamen quando illud committit, debet de eo dolere, cum proposito, non amplius committendi, & veniam à Deo postulare, atque ita quiescere. Sunt autē duo peccatorum venialium genera. Alia sunt scienter prudenter commissa, & hæc diligenter fugienda sunt, quia disponunt ad mortale, & magnum damnū animæ adferunt. Alia committuntur ex fragilitate, ignorantia, & inconsideratione: & hæc permittit Deus, vt nos humiliemus, & submissè de nobis sentiamus, alijsque de causis. De his intelliguntur illa verba Scripturæ: *Septies in die cadit iustus, & resurgit.*

Documentum X.

Bonum est, vt qui sapius vna hebdomade confitetur, citò se expediat, tum ne fiat scrupulosus, tum vt Confessario detur tempus illum instituendi, atque etiam, vt detur bonum exemplum circumstantibus, ac alijs expectantibus confitendi locus, qui facile in hæc verba erumpere solent. Quid ille, cum toties confiteatur, tam diu adheret Confessario?

MODVS CONFITENDI, PRO
ijs, qui Sacramenta frequentant.

BONVM

BONVM est, vt Pœnitens eam Confitendi rationem sequatur, quã Confessarius præscripserit, sicut in rebus ad corporis valetudinem pertinentibus, sequitur præscriptum Medici, maxime cum Medicus sæpè soleat in suis antidotis præscriptis errare, & erret. Deus autem, teste S. Brigitta, non facile sinat Confessarium errare in rebus ad animam spectantibus. Ordo verò generatim huiusmodi præscribi posset, vt Pœnitens primò se accuset de peccatis cordis, hoc est, de malis cogitationibus, de iudicijs, prauis desiderijs, suspicionibus, odijs, &c. 2. De peccatis oris, vt de mendacijs, explicando num studio, an imprudenter sint dicta, De verbis otiosis, de detractionibus &c. 3. De custodia sensuum. 4. De operationibus, secundum statum proprium. 5. Quod Deum non ex toto corde dilexerit, nec proximum sicut seipsum. Quod gratias pro beneficijs nõ egerit, quod Sacramenta cū debita deuotione non accesserit, &c.

VERBI GRATIA.

FACTO signo crucis, & dicto Confiteor. vsque ad *Ideo precor*. Si tempus sit, dicere. Pater, dico meam culpã, vel accuso me, quod admodum negligens

HO DE FREQUENT.

gens fuerim in repellendis cogitationibus prauis omnis generis, quodque mentem non occuparim cogitationibus pijs & sãctis: nec humiliter de me senserim,

Præterea me accuso, quod non bene refrenarim meam linguam; multa verba vana, otiosa, & inutilia effutierim. de proximo quoque meo, non eo amore locutus fuerim, ac debebam, & quemadmodum alios vellem loqui de me: non misertus sim eorum defectibus, sicut meis: nec rationem præsentis Dei & angeli custodis habui.

Fateor etiam culpam, quod non custodierim meos sensus, maximè oculos, nec à me, vel aliis omnes occasiones offendendi Deum remouerim.

Dico meam culpam, quod actiones meas non instituerim, vti debebã, syn- cera intentione ad gloriam Dei. Familiam item meam, nõ, ut oportet, monui & correxi. Multis in rebus locum dedi iræ, & impatientiæ, nec omnia, quantumuis minima, tanquã è Domini Dei manu suscepi, sed passus facilè sum conturbari cor meum.

Deniq; me accuso, quod neq; Dominum Deũ toto corde, neque proximũ, sicut me ipsum, dilexerim: nec gratias pro beneficijs continenter hæctenus
mibi

mihî præstitis rependerim: maximè,
quod tanto amore se mihi dederit. Et
quod non eum fructum ex his san-
ctis Sacramentis, quem debebam perce-
perim. *ideo prior, &c.*

MODVS CONFITENDI PRO

*eo, qui dubitasset, num omnia con-
fessus fuerit.*

PRIMO, dictis omnibus succinctè,
quorum meminit, dicat. Et de om-
nibus peccatis meis, mortalibus & ve-
nialibus, occultis, & manifestis, magnis
& paruis, quæ feci, dixi, vel cogitavi, cor-
de, ore, vel opere, contra Deum, proxi-
mum, & contra meipsum ex fragilitate,
malitia, vel omissione, à tempore,
quoad usum rationis perueni, in hanc
vsq; horam, dico meam culpam, meam
magnam culpam, meam grauissimam
culpam doleoq; me non ea reuerentia,
qua debui hoc Sacramentum accessisse,
nec eum dolorem sentire de peccatis, quæ
oporteret: obsecrans interim Dominum,
vt per Christi sanguinem, huius omni-
umq; aliarum confessionum defectus
supplere velit: & te Patrem meum spiri-
tuale, vt velis mihi iniungere penitentiam,
& dare.

& dare absolutionem, ac orare pro meo misero peccatore Dominum Deum nostrum.

ALIVS MODVS BREVIOR.

QUAMVIS omnia hactenus dicta vtilia sint conscientijs scrupulosis & anxijis, nihilominus, qui sæpius in hebdomade confitentur, debent, ob rationes supra allatas, multò esse breviores, & Confessario fidere, cogitareque, eum non intermissurum interrogationes, si iudicavit necessarias. Et sicut, quando ille poenitentem adire Communionem iubet sine Confessione, debet, si peccati mortalis conscius non sit, alacritè adire, omni posthabito metu, sic prorsus observare debet modum confitendi à Confessario præscriptum.

VERBI GRATIA.

CONFITERI peccata quib⁹ gravius sentit conscientiam, & deinde petere Absolutionem ut si dicat. Post extremam meam Confessionem accuso me, quod semel sim mentitus, ter detraxerim proximo, sæpius iratus fuerim, &c. negligens quoque in repellendis malis cogitationibus, nō amaram Deū ac pro-

COMMUNIONE. 119.

ac proximum vt. debebam, non conformarim meam voluntatem diuinæ, non egerim pro receptis beneficijs gratias, non rectè custodierim sensus, maximè oculos. De quibus, alijsq; multis, quæ arbitror me commisisse, sed non occurrunt, dico meam culpam, & rogo te Pater, vt mihi dare velis absolutionem, ac pro me orare.

MODVS CONFITENDI,
quando est magnus confitentium concursus, vt diebus festis.

QUANDO is qui crebrius confitetur solet, pridie confessus est, non deberet rursus confiteri postridie, nisi aliud præscripserit Confessarius: si autem confiteatur, vno verbo, si possit fieri, exponet, quid conscientiam grauet, vt detur locus alijs, qui cupiunt reconciliare se, vel communicare.

EV M, QVI MOREM HABET
sapè communicandi, si, ob absentiam Confessarij, vel quia ita voluit Confessarius, confiteri nequeat, non debere angi animo, vel à communione abstinere, exemplo S. Mechtil.

S. MECHTILDIS cum quodam die statuisset communicare, & ob
Con-

114 DE FREQUENT

Confessarij absentiã , admodum turba-
retur, magno dolore animi cœpit cõfi-
teri Deo omnia sua peccata, & negli-
gentias: cum cõp sentiret certò sibi illa re-
missa, magnas Domino gratias egit.
Qui ei respondit. Sicut, qui magni Re-
gis aduentum expectat, mox domum
suam expurgat, ne sit, quod eius oculos
offendat: cum verò rex iam tam vicinus
est, vt sordes efferre domo non possit,
eas conijcit in angulum, postea eicien-
das: sic etiam quando tu habes volunta-
tem & desiderium peccata confitendi,
nec de cætero ea committendi, sic è cõ-
spectu meo remouentur, vt eorum non
recorder amplius.

ANTE COMMUNIONEM

*quid fieri debeat iuxta S. Mech-
tildem.*

P R I M O nudanda est conscientia, si-
cut Christus corpus suum demon-
strauit nudum. Si enim illud denudauit
ad flagella, quantò magis nos debemus
nudare cõscientiã ad verba? Debes ergo
inspicere speculũ virtutũ Christi D. N.
Ac primò quidem in speculo humili-
tatis Christi, homo debet considerare
suam humilitatem, an animam suam
inqui-

inquinarit aliqua superbix vel vanx
glorix macula?

Secundo in speculo patientix Christi
debet inspicere suam patientiam, num
in illa inueniat aliquem nauum impa-
tientix?

Tertio in speculo obedientix Christi
videat, num aliqua inobedientix macu-
la appareat in anima?

Quarto, in speculo amoris Christi,
probet suum amorem, quantum vide-
licet amore demonstrat erga Deum, qua-
tum erga maiores: quam pacificus sit
in xquales, quam pacificus in minores?

Et si inueniat in anima aliquid re-
prehensione dignum, conetur ea sua-
uiter, candido humanitatis Christi pan-
no mundare: in memoriã dulciter reuo-
cando Christum esse nostrum fratrem,
& tam clementem, vt vix homo agnos-
cat peccatum, quin ille misericorditer
illud condonet. Verum diligenter ca-
uere debet, ne animæ maculas nimis
durè & asperè abstergat, hoc est, citra
diuinæ bonitatis considerationem, a-
lioquin eam lædet & cruentabit potius,
quam sanabit. Hucusq; verba. S. Mech-
tildis.

REMÈ-